

צְדִיקִין לקרות בשבת שקדם פורים פרשת זכור, שהוא זכרון מלחמת עמלק שהוא בכל דור ודור, כמו שכתוב "מלחמה לה' בעמלק מדר דר". כי עקר הכח ללחם בעמלק למחות שמו וזכרו מן העולם הוא על-ידי שבת שהוא שמא דקדשא בריך הוא. כי עקר מלחמת עמלק שבכל דור הוא כנגד שם ה' שהוא שם הצדיק

האמת שהוא שם ה' כי שמו משתף בשם הצדיק, אשר הצדיק הזה האמת הוא הפאר והיפי וההודור של כל העולם, הוא החן האמת של כל העולם, הוא בחינת יסוד הפשוט, בחינת נהר היצא מעדן וכו', אשר ממנו נמשכין כל הארבעה יסודות שהוא כלליות כל העולמות כלם, שכלן נמשכין ממנו וכל חיותם נמשך על ידו, אשר כל מי שנכלל בשם האמת של זה הצדיק הוא מסתכל על עצמו בכל הארבעה יסודות שהם כל המדות וזוכה לחזון בתשובה לה' יתברך וכו', כמבאר שם במקומו בהתורה הזאת

ע"ן שם (בלקו"ט מוקד"ן ח"ב, תורה טו).

ואם זה הצדיק האמת שבכל דור היה נתגלה בעולם, וכל העולם היו מקרבים אליו באמת, היה העולם כבר מתקן, כי זה הצדיק יש לו כח לתקן כל העולם אם לא היו מעלימין ומסתירין אותו, אבל בכל דור ודור יש בחינת מלחמות עמלק, ועקר מלחמתו של עמלק ימח שמו היא רק דיקא נגד הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית. כי עמלק הוא בחינת ראשית דסטרטא אחרת, בחינת "ראשית גוים עמלק". ועל-כן כל מלחמתו הוא רק כנגד זה הראש בית האמת שכל הדורות נמשכין ממנו, בבחינת "קורא הדורות מראש", כי עמלק אינו רוצה להלחם לא את הקטן ולא את הגדול כי אם עם הראש בית בעצמו אבל מחמת שבנגד הראש בעצמו אין לו שום כח להלחם עמו בעצמו, כי זה הצדיק האמת הראש בית כבר זכה לנצח אותו ולשבר אותו בתכלית, כי לא אתהני מדיחה כלום, כי כבר שבר כל התאות וכל המדות רעות בתכלית תכליתן השלמות שאין שלמות אחריו, והכניע ובטל מעצמו זממת הנחש שהוא זממת עמלק שהוא הסטרטא אחרת, והוא הכניעם כלם מעצמו בתכלית ההכניעה והבטול עד שלא נשאר אצלו שום אחיזת הרע כלל אפלו כל שהוא, ועוד הוסיף אחר כך למסור נפשו בכל יום בשביל ה' יתברך וקבל על עצמו יסורים קשים ומרים ממות בשביל קדשת שמו יתברך ובשביל עמו ישראל וכו' וכו', על-כן בודאי אין לעמלק שהוא ראש הסטרטא אחרת שום אחיזה להלחם עם הצדיק בעצמו, על-כן כל מלחמתו הוא מה שמערבב את העולם בכל עת, ועושה מחלקת גדול בכל עת על הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית, כדי להרחיק את ישראל ממנו, כדי שלא ישובו לה' יתברך על-ידי הצדיק הזה שהוא הראש בית שיש לו כח להחזיר כל העולם למוטב כנ"ל.

וזאת הקלפה הרעה שהוא המן עמלק כל תחבולותיו וכל מלחמתו הוא להסתיר ולהעלים שם הצדיק האמת הזה שהוא הראש בית האמתי. כי קלפת עמלק מרצה שיתקרבו ישראל לכל הראשים שבבעולם, לא מבקשי הראשים של הסטרטא אחרת ממש שהם עקר שם הטמאה, כמו ראשי הפתות של הפילוסופים והאפיקורסים, כי גם אצלם יש להם ראשים עליהם שלומדים אצלם אלו החכמות החיצוניות הנבוכות העוקרות אותם מן העולם, ולצודד נפשות לקרבם לאלו הראשים ימח שמם בודאי הן הוא משויש דרבו, ועל זה מניח עצמו בודאי לארפו ולרחבו. אלא אפלו ראשים שיש להם חלק בקדשה, שהם אנשים כשרים קצת ואפלו אם הם צדיקים רק שיש בהם עדין איזה אחיזת הרע ואין להם כח להוציא את ישראל מרע לטוב, על-כן מרצה עמלק שכל אלו הראשים יהיו גדולים ומפרסמים בשם גדול בעולם, ויהיה להם

לקוטי הלכות שבת ה' זכור את אשר עשה לך עמלק

(דברים כה, יז)

התנשאות גדול. וכל פונתו הרעה רק כדי להעלים על-ידי זה שם הראש בית האמתי שהוא הראש של כל הראשים שבבעולם והוא הבעל הבית האמתי של העולם שעקר תקונו כל בני עולם לשוב לה' יתברך הוא על ידו דיקא. וקלפת עמלק כל מלחמתו להעלים ולהסתיר שמו של זה הראש בית דיקא.

כי יש פמה וכמה ראשים בעולם, כמו שכתוב "והמתנשא לכל לראש", ודרשו רבותינו ז"ל 'אפלו ריש גרוגתא וכו''. כי כל הארבעה יסודות נקראים ראשים, כמו שכתוב "והיה לארבעה ראשים", ומתחלקו פמה וכמה ראשים בעולם. ואפלו בקדשה יש פמה וכמה ראשים, כי כל אחד כפי חלקו שזכה לברר איזה חלק מהארבעה יסודות על-ידי ברור מדותיו ותאותיו, כמו כן יש לו איזה חלק בראשית והתנשאות הנמשכין מבחינת ברור הארבעה יסודות שנקראים ארבעה ראשים. אבל כל אלו הראשים מחמת שלא בררו עדין את כל הארבעה יסודות לגמרי בתכלית הברור, כי עדין נשאר אצלם איזה אחיזת הרע מאיזה מדות ותאות, וכמו ששמעתי מפי רבנו ז"ל שיש פמה צדיקים ששברו התאות אבל עדין נשאר אצלם שמץ מנהו. ואלו הצדיקים אין להם כח להחזיר בני ישראל למוטב, כי אם בכח הצדיק האמת הראש בית האמתי שזכה לבטל הרע בתכלית וכו' כנ"ל. כי מחמת שאין בו שום רע כלל, על-כן יש לו כח לתקן כל הנפשות המקרבים אליו להחזירם לה' יתברך, ועל-כן על זה מתקנא עצמו ביותר הבעל דבר שהוא קלפת המן עמלק ומניח עצמו לארפו ולרחבו להעלים ולהסתיר שם והדור ופאר של הצדיק האמת הזה ומקים עליו מחלקת גדול, ומתגבר בתחבולותיו להקים ראשים בעולם ולהגדיל שמם מאד,

אשר שמו נמשך משם הממאה, משמות החיצונים, כמבאר בהתורה הזאת במקומו עין שם. ולפעמים כשרואה שאי אפשר לו להפך האמת לגמרי להעמיד רשע גמור לעשות אותו ראש ומפרסם, כי בודאי לא יטעו בו בני ישראל הכשרים, על-כן הוא משתדל בתחבולותיו להתלבש עצמו באיזה כשר או צדיק שאינו גמור ונותן בלבו שיחלק על זה הצדיק הנ"ל. שהוא הראש בית האמתי. והבעל דבר מגדיל שמו של זה החולק והמתנגד על הראש בית האמתי הוא מגדיל שמו מאד ומפרסם אותו מאד. כי עמלק מרצה שכל העולם יתקרבו לאלו הראשים אף-על-פי שהם צדיקים קצת כדי להרחיקם מהצדיק הגדול הראש בית האמתי. כי כל תחבולותיו לרחק ישראל מהצדיק הראש בית האמתי הנ"ל שכל תקונו נפשות ישראל וכל העולמות על ידו כנ"ל:

וזה שכתוב "ויוגב בך כל הנחשלים אחריו וכו'", ויוגב דיקא. וכמו שדרשו רבותינו ז"ל שהיה חותך זנבות וזורקן כלפי מעלה. כי ההמון עם כנגד הצדיק הם בבחינת זנב, כי הם טפלים אליו, כי הצדיק האמת הוא הראש, והקטנים הטפלים אליו הם בבחינת זנב. אבל בודאי טוב להיות זנב וטפל לצדיק הזה שהוא ראש בית האמתי מלהיות ראש במקום אחר. וכמו שאמרו במשנה 'הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים'. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (בבא קמא צב:) 'הדבוק ומחבר לטהור - טהור'. וכדאמרי אינשי (ספרי דברים ו) 'עבד מלך - מלך, הדבק לשחור וישתחוו לך', כמו שפרש רש"י לענין נהר פרת שסמוך לארץ-ישראל כו'. ועמלק בתחבולותיו חותך הזנבות וזורק

כלפי מעלה שמהפך מזנב לראש. שלוקח קטנים במעלה שהם בבחינת זנב נגד הראש בית שהיו צריכין להיות טפלים אליו, והוא לוקח אלו הזנבות הקטנים במעלה וחותכם ומרחקם מהצדיק מהראש בית האמתי וזורקן כלפי מעלה, דהינו שעושה מהם ראשים ומגביה אותם למעלה למעלה. ומגדיל שמו מאד, ומכניס בלבם שיחלקו על הצדיק, הכל בשביל להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה שהוא הראש בית האמתי וכו"ל:

ועל-כן "מלחמה לה' בעמלק מדר דר". כי זה עקר תקף מלחמות עמלק שבכל דור כי בכל דור מוכנת הגאלה לבוא על-ידי הראש בית הזה שהוא בחינת משה משיח שהוא הצדיק האמת הגדול במעלה שבכל דור. אך עקר העכוב הוא על-ידי המחלקת העצום הזה שהוא בחינת מלחמת עמלק שכל מלחמתו להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה כנ"ל:

וזה שאמר משה ליהושע תלמידו דיקא "צא הלחם בעמלק", ולא לחם עמו בעצמו. כי מחמת שכל מלחמתו של עמלק הוא

כנגד בחינת משה שהוא הראש בית האמתי, להסתיר ולהעלים שמו חס ושלום, על-כן אין יכול משה בעצמו להלחם עמו, כי אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, כי איך אפשר להצדיק להגדיל ולפרסם שם עצמו. על-כן צוה לתלמידו יהושע צא הלחם בעמלק, כי דיקא התלמיד של הצדיק האמת הוא יש לו כח להלחם בעמלק שרצה להעלים ולהסתיר שם הצדיק הזה. כי בחינת יהושע תלמידו כל עסקו וכל תחבולותיו לפרסם ולהגדיל שמו הקדוש והנורא של הצדיק הזה בעולם. וכמו שכתב רבנו ז"ל על פסוק (איוב ה): "ביד כל אדם יחתם לדעת כל אנשי מעשהו וכו'" (בסיקון קכ), שדיקא על-ידי התלמידים של הצדיק יכולין לידע גדלת הצדיק, ובודאי כל כחו של בחינת יהושע תלמידו להלחם בעמלק הוא בודאי רק מהראש בית בעצמו שהוא בחינת משה. כי בודאי אין כח ליהושע שהוא בחינת התלמיד ללחם מלחמה עצומה ונוראה כזאת.

וזה שכתוב "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכו'", כי בודאי עקר כח המלחמה היה על-ידי משה בעצמו, רק אף-על-פי-כן המלחמה בעצמה להתגבר על עמלק שרצה להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה להתגבר עליו להגדיל ולפרסם ולפאר ולרומם באמת שם הצדיק הזה צריך שיהיה נעשה על-ידי בחינת יהושע תלמידו דיקא כנ"ל. וכמו שאיתא בזהר הקדוש (בשלה סה:): שיהושע דיקא היה מסגל למלחמה הזאת עין שם. הינו כנ"ל:

וזה בחינת מחלקת קרח. שהתלבש עצמו הסמרא אחרא בחינת קלפת המן עמלק בראשי בני ישראל שהם קרח ועדתו, שהיו מאתים וחמשים ראשי סנהדראות, ורצה להגדיל שמו, והכניס בלבם שיחלקו בלם על משה רבנו עליו השלום, וכמו שכתוב שם "קרואי מועד אנשי שם". אנשי שם דיקא, שרצה הבעל דבר להגדיל שמו דיקא מחמת שהם חולקים על הראש בית שהוא משה כדי להסתיר ולהעלים שם משה רבנו שהוא בחינת הראש בית שהוא כלל ושרש ויסוד של כל התורה הקדושה:

וזה ששמענו מפי רבנו ז"ל שפעם אחת היה כל עסקו בפורים לתקן פגם קרח וכו' עין שם, כי מלחמת המן עמלק שזוהי בחינת פורים ותקונו מחלקת קרח, הכל בחינה אחת, דהינו שבכח קדשת הנם של פורים שנעשה בכל דור ודור נזכה שיתגלה האמת לאמתו בעולם, שלא יתיה עוד כח להקלפה להעלים ולהסתיר שם הצדיק שהוא שם ה' וכו"ל:

לקושי הלכות, שקב ה, אות ט-יא.

"אם זה הצדיק האמת שבכל דור היה נתגלה בעולם, וכל העולם היו מקרבים אליו באמת, היה העולם כבוד מתוקן!"

ג נח נחמי נחמן מאומן